

Î N C H E I E R E

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Uniunii Avocaților din Republica Moldova, avocatul Adrian Cojocaru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihai Corj împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la admiterea în profesia de avocat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiului Chișinău din 31 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 01 septembrie 2015, Mihai Corj a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la admiterea în profesia de avocat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 07 mai 2015, în temeiul prevederilor art. art. 10 alin. (2) și 21 alin. (3) ale Legii nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, a depus la Comisia de licențiere a profesiei de avocat setul de acte necesar pentru eliberarea licenței de exercitare a profesiei de avocat.

Menționează că, în cadrul ședinței a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 08 iunie 2015, a constatat că, aceasta interpretează eronat prevederile art. 10 alin. (2) coroborat cu art. 21 alin. (3) din Legea cu privire la avocatura, anunțându-l că nu a acumulat numărul necesar de voturi.

Susține că, la data de 11 iunie 2015, i-a fost eliberat extrasul din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 13 din 08 iunie 2015, prin care a fost respinsă cererea sa cu privire la admiterea în profesia de avocat, pe motiv că solicitantul nu a acumulat numărul necesar de voturi.

Afirmă că, la data de 02 iulie 2015 și 04 august 2015, nefiind de acord cu hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat enunțată, a depus cerere prealabilă, care a rămas fără răspuns.

Consideră că, conform art. art. 10 alin. (2) și 21 alin. (1) lit. b) și alin. (3) ale Legii cu privire la avocatură, Comisia de licențiere a profesiei de avocat urma să constate faptul prezentării în fața Comisiei a întregului set de acte prevăzut de legiuitor în art. 21 alin. (3) al Legii și să certifice/confirmă acest fapt printr-o hotărâre, iar adoptarea unei hotărâri a Comisiei privind admiterea/neadmiterea în profesie este aplicabilă numai acelor subiecți, care au efectuat un stagiu și ulterior, au susținut/n-au susținut examenele de calificare în temeiul art. 43 alin. (3) lit. d) din Lege.

Solicită recunoașterea ca neîntemeiată respingerea cererii sale cu privire la admiterea în profesia de avocat prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 13 din 08 iunie 2015 și anularea hotărârii enunțate în această parte.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând recunoașterea ca neîntemeiată respingerea cererii sale cu privire la admiterea în profesia de avocat prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 13 din 08 iunie 2015, cu anularea hotărârii în această parte și obligarea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din Republica Moldova să adopte hotărârea privind admiterea sa în profesia de avocat.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 mai 2016 a fost admisă acțiunea, a fost recunoscută ca neîntemeiată respingerea cererii lui Mihai Corj privind admiterea în profesia de avocat prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 13 din 08 iunie 2015, a fost anulată hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 13 din 08 iunie 2015 în partea ce se referă la respingerea cererii lui Mihai Corj privind admiterea în profesia de avocat, ca fiind ilegală în fond și emisă contrar prevederilor legii și a fost obligată Uniunea Avocaților din Republica Moldova să adopte hotărâre privind admiterea lui Mihai Corj în profesia de avocat.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, dacă solicitantul unei licențe de avocat face parte din categoria persoanelor prevăzute de art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, a depus tot setul de acte necesare și nu există nici unul din temeiurile prevăzute de art. 10 alin. (3) din Lege, membrii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nu au absolut nici o marjă de apreciere în sensul de a acorda sau nu persoanei respective licența de avocat, fiind obligați să o acorde, fără a mai pune la vot decizia dată.

Prima instanță a constatat că, hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 13 din 08 iunie 2015 în partea ce se referă la respingerea cererii lui Mihai Corj privind admiterea în profesia de avocat este ilegală în fond emisă contrar prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, deoarece în cazul în care doar unele persoane, care cad sub incidența prevederilor art. 10 alin.(2) din Legea cu privire la avocatură, ar beneficia de dreptul de a li se elibera licență de avocat, iar altele care se află în situații identice nu ar beneficia de acest drept, s-ar ajunge la situații cu caracter discriminatoriu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 15 martie 2017, reprezentantul Uniunii Avocaților din Republica Moldova, avocatul Adrian Cojocaru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor judecătorești, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Menționează că, instanțele judecătorești, la examinarea cauzei, urmau să aplice prevederile art. 14 al Legii contenciosului administrativ, din motiv că solicitările de revocare sau anulare a hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 13 din 08 iunie 2015 în partea ce se referă la respingerea cererii lui Mihai Corj privind admiterea în profesia de avocat și de obligare a Uniunii Avocaților din RM să-l admită în profesia de avocat nu au fost expuse în cererile prealabile, cerințele respective fiind modificate ulterior de către intimat în cadrul ședinței de judecată.

Sușține că, prin cererea prealabilă depusă de către intimat s-a solicitat amendarea hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 13 din 08 iunie 2015 în partea ce se referă la respingerea cererii sale privind admiterea în profesia de avocat, însă conform dicționarului explicativ al limbii române, amendare semnifică aplicarea unei amenzi sau modificare.

Consideră că, intimatul nu a respectat calea prealabilă prevăzută în art. 14 din Legea contenciosului administrativ.

Prin referința depusă la data de 03 iulie 2017 Mihai Corj a solicitat declararea recursului ca inadmisibil,

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentei la data de 06 februarie 2017 (f. d. 117), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultima.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Uniunii Avocaților din Republica Moldova, avocatul Adrian Cojocaru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art. 130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul

declarat de către reprezentantul Uniunii Avocaților din Republica Moldova, avocatul Adrian Cojocaru asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Uniunii Avocaților din Republica Moldova, avocatul Adrian Cojocaru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului Uniunii Avocaților din Republica Moldova, avocatul Adrian Cojocaru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Luiza Gafton

Mariana Pitic